

Гарасим Микола

к.е.н., доцент

Лобода Наталя

к.е.н., старший викладач

Львівська державна фінансова академія

м. Львів

ІНВЕСТИЦІЙНА АНАЛІТИКА ЯК ДОМІНАНТА СОЦІАЛЬНИХ ТРАНСФОРМАЦІЙ

Забезпечення сприятливого інвестиційного клімату в Україні залишається питанням стратегічної важливості. Від ефективності інвестиційної політики залежить дуже багато: від уміння інвестувати залежить розквіт власного виробництва, можливості вирішення соціальних й екологічних проблем, можливість структурної перебудови економіки. Інвестиції є основою для розвитку не лише підприємств окремих галузей, а й економіки країни в цілому. Без надійних основ інвестиційної діяльності важко сподіватися на сталий розвиток виробництва, науково-технічний та соціальний прогрес. Таким чином, постає необхідність пошуку альтернативних джерел фінансування, якими стають інвестиції.

Досить ґрунтовно проблеми бухгалтерського обліку та аналізу фінансових інвестицій досліджувались в працях українських вчених, серед яких треба відзначити В.В. Бабича, Ф.Ф. Бутинця, Б.І. Валуєва, С.Ф. Голова, В.І. Єфіменка, М.В. Кужельного, Я.Д. Крупку, П.О. Куцика, Є.В. Мниха, М.С. Пушкара, В.С. Рудницького, В.В. Сопко, О.М. Чабанюк та ін. Серед визнаних зарубіжних науковців, які займалися проблемами інвестицій, необхідно відзначити М. Алексєєва, Х. Андерсона, Дж. Блейка, В.В. Бочарова, Л. Гітмана, В.В. Ковальова, Б. Нідлза, Т. Сааті, Ч. Хонгрена, У. Шарапа та ін. Віддаючи належне науковим напрацюванням вітчизняних і зарубіжних вчених у дослідженні означеної проблематики та високо оцінюючи їх внесок, варто все-таки зауважити, що на сьогодні ряд теоретичних і практичних питань не знайшли свого повного вирішення та залишаються дискусійними.

Інвестиційна привабливість України у світі є досить низькою. На основі проведених досліджень щодо інвестиційної привабливості зі ста країн світу Україна посіла лише 66 місце. За рейтингом глобальної конкурентоспроможності 2010-2011 рр. наша держава знаходиться на 89 місці, а за складністю ведення бізнесу вона знаходиться на 142 місці. У третьому кварталі 2012 року інвестори оцінили бізнес-клімат країни і умови ведення бізнесу на 2,14 балів (із 5 можливих), що є найнижчим показником. У 2012 році основними перешкодами на шляху поліпшення інвестиційного клімату в Україні залишаються: політична нестабільність, корупція, недосконалість судової та податкової системи, непередбачуваність і непрозорість державної політики, обтяжлива митна політика, нерозвиненість інституційної інфраструктури ринку, надмірна фіскальна активність держави тощо. На жаль, економічна сфера та система управління не дає змогу говорити про передумови для позитивного клімату в сфері інвестицій. Сьогодні найбільш привабливим для інвесторів і надалі залишаються такі галузі економіки: металургія, машинобудування,

хімічна та харчова промисловість.

Для забезпечення економічного зростання нашої держави головною задачею на нинішньому етапі є сприятливий інвестиційний клімат. Основними чинниками радикального поліпшення інвестиційного клімату є: удосконалення системи оподаткування, яка задовольняла б сподіванням платників податків і дозволяла б дотримати державні інтереси; боротьба з корупцією (обмеження можливостей втручання урядовців в господарські процеси, скорочення сфер адміністрування і регулювання); реструктуризація банківської системи (підвищення прозорості банківської системи, вдосконалення системи банківського нагляду, запобігання банкрутствам банків, стимулювання підвищення кваліфікації банківських працівників); запобігання монополізації та створення умов для розвитку добросовісної конкуренції на ринку, забезпечення рівних можливостей для доступу до ринку; становлення нової системи бухгалтерського та податкового обліку, що базується на міжнародних стандартах. Зазначені рекомендації сприятимуть підвищенню інвестиційної привабливості України та наблизять нас до рівня розвинутих європейських держав.

Гнилянська Ольга
здобувач
Львівська державна фінансова академія
м. Львів

ЕКОНОМІЧНІ АСПЕКТИ ФУНКЦІОНУВАННЯ І РОЗВИТКУ М'ЯСОПРОДУКТОВОГО ВИРОБНИЦТВА В УКРАЇНІ

Національна економіка України завжди відзначалася аграрно-промисловою спрямованістю. Цьому сприяють кліматичні, природні, соціальні та інші передумови. Тим не менше на протязі останніх років сільське господарство України раптово почало здавати свої позиції як на внутрішньому, так і на зовнішніх ринках продовольчих товарів. Згадана негативна тенденція вимагає вжиття негайних заходів щодо розроблення та впровадження сучасних методик розвитку аграрно-промислового комплексу держави. В сучасних умовах аграрно-промисловий комплекс національної економіки характеризується доволі суперечливими тенденціями функціонування. Якщо розглядати його перспективність зі сторони природно-кліматичних, суспільно-історичних, ландшафтних та інших незалежних умов, то однозначно можна стверджувати про наявність потужного виробничо-економічного потенціалу, здатного забезпечити довгостроковий прогрес даної сфери. Проте дія наведених позитивних чинників дещо нівелюється нестабільністю державної економічної політики, у тому числі й щодо регулювання аграрно-промислових відносин.